

Fin de romaría

(PARA ORFEÓN)

O bailotéo acabóu,
meniñas, non vos marchés,
qu' eu para a casa non vou,
s' aquí cantar vós querés.
Meniñas, volvéde atrás;
eu tamén quero cantar,
e, anque non son ja rapás,
inda vos séi atrujar.

¡Hu-hu-huí!

—Vivan as nénas d' a Ulla,
nénas de meigósas faldas!
—¡Vivan!—Basta; é, sin máis bulla,
cantémos dous alalálas.

«Dicen qu' esta tèrra è nósas,
sabendo que n' è verdá,
póis de todo canto rinde
n' è pra nós nin a mitá».

A-la-la-lá la.

A-la-la-lá.

«Fójen d' o país as gentes,
pórqu' aquí todo è pagar,

e quédas, ¡próbe Galicia!
sin brazos pra traballar».

A-la la-lá-la

A-la-la-lá.

«Hóje rir, mañán chorar,
sêmpr' así fói e será:
todo, un día, há d' acabar
e despóis ja se verá».

A-la-la-lá-la

A-la la-lá.

«Félíce-los que se dèitan,
sin ánsias en que pensar:
érguense, pórque despèrtan
e saben qu' hán d' almorzar»

A-la-la-lá-la

A-la-la-lá.

¡Hí-hu-huí!

—¡Vivan as nenas d' a Ulla,
nénas n' os báiles ja' scasas!
—¡Vivan!—Basta; e, sin máis bulla,
andando pr' as nósas casas.

MARCIAL VAILADARES.

Vilancosta.